

SLUŽBENE NOVINE

TUZLANSKOG KANTONA

Godina 6 - Broj 15	Četvrtak, 11. novembar/studen 1999. g. TUZLA	Izdanje na bosanskom i hrvatskom jeziku
--------------------	---	---

313

Na osnovu poglavlja IV, odjeljak B, člana 33. stav 1. tačka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VODAMA

Proглашава se Zakon o vodama, koji je donijela Skupština Tuzlanskog kantona na sjednici od 29. 10. 1999. godine.

Broj: 01-1-2178/99
Tuzla, 03. 11. 1999. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON O VODAMA

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Zakonom uređuju se način i uslovi upravljanja vodama, vodoprivrednim sistemima odnosno vodoprivrednim objektima i javnim vodnim dobrom, radi korištenja voda, zaštite voda od zagađivanja, uređenja voda i vodotoka i zaštite od štetnog dejstva voda, način obezbjeđenja instrumenata i obavljanja poslova i zadataka kojima se obezbjeđuje upravljanje vodama, vodoprivrednim sistemima, odnosno vodoprivrednim objektima, ovlaštenja i dužnosti organa Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton), općina i drugih pravnih lica i građana i druga pitanja od značaja za upravljanje vodama i vodoprivrednim objektima, kao i pitanja ovlaštenja koja treba urediti u skladu sa Zakonom o vodama Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: federalni Zakon).

Član 2.

Vodama, u smislu ovog Zakona, smatraju se:

- površinske vode, vodotoci, prirodna jezera i vode u vještačkim akumulacijama, retenzijama i jezerima;
- podzemne vode;
- termalne i mineralne vode.

Član 3.

Vode, kao opće dobro, na području Kantona su od interesa za Kanton i uživaju posebnu zaštitu Kantona, a naročito u pogledu zaštite kvaliteta voda i iskorištavanja voda za razne namjene.

Član 4.

Vodoprivredni objekti na području Kantona, od interesa za Kanton i općine su:

- zaštitni vodoprivredni objekti - nasipi, obaloutvrde, uređena korita vodotoka, odvodni kanali, obodni kanali za zaštitu od vanjskih voda, odvodni tuneli, brane s akumulacijama, ustave, retenzije, crpne stanice za odbranu od poplava, i drugi pripadajući objekti za zaštitu od erozija i bujica;
- vodoprivredni objekti za odvodnjavanje - osnovna i detaljna odvodna kanalska mreža, crpne stanice za odvodnjavanje, drenaže i drugi pripadajući objekti;
- vodoprivredni objekti za korištenje voda;
 - za navodnjavanje - akumulacije, dovodni kanali i tuneli, vodozahvatne građevine, crpne stanice, ustave, dovodna i razvodna mreža, i drugi pripadajući objekti i oprema;
 - za vodosnabdijevanje - akumulacije, vodozahvati (bunari, zahvati na vodotocima, jezerima, i akumulacijama, crpne stanice, rezervoari, glavni cjevovodi i drugi pripadajući objekti i oprema;
 - za korištenja vodnih snaga - akumulacije, dovodni i odvodni tuneli i kanali, strojare i drugi pripadajući objekti i oprema;
 - za plovidbu - plovni putevi, prevoznice, ustave i drugi pripadajući objekti i oprema;
 - vještački ribnjaci i rekreacioni bazeni i jezera.
- vodoprivredni objekti za zaštitu voda - kolektori za prijem i transport otpadnih voda, uređaji za prečišćavanje otpadnih voda, odlagališta za otpadne materije, ispusti u prijemnik i drugi pripadajući objekti i oprema.

Vodoprivredni objekti iz prethodnog člana mogu služiti istovremeno i za više namjena.

Član 5.

Kanton upravlja vodama i vodoprivrednim objektima na svom području na način utvrđen ovim Zakonom i federalnim Zakonom.

II. UPRAVLJANJE VODAMA I VODOPRIVREDNIM OBJEKTIMA

1. Upravljanje vodama

Član 6.

Upravljanje vodama, ostvaruje se primjenom odluka, aktivnosti i mjera čiji je cilj održavanje, poboljšavanje i ostvarivanje potrebnog i održivog režima voda na području Kantona ili dijelu područja Kantona u skladu sa prirodnim uslovima, planom, potrebama i mogućnostima.

Član 7.

Teritorijalne jedinice za upravljanje vodama su vodna područja i slivna područja.

Član 8.

Planske osnove za upravljanje vodama su vodoprivredne osnove i planovi razvoja vodoprivrede.

a) Teritorijalne osnove za upravljanje vodama

Član 9.

Područje Kantona u cjelini pripada Vodnom području slivova rijeke Save (u daljem tekstu: vodno područje). Područje Kantona pripada glavnom slivnom području Bosne.

b) Planske osnove za upravljanje vodama

Član 10.

Planske osnove za upravljanje vodama na području Kantona su vodoprivredne osnove pojedinih rijeka i planovi razvoja vodoprivrede Kantona.

Član 11.

Kanton donosi vodoprivrednu osnovu rijeka Spreče i Tinje, kao i sliva akumulacije Modrac.

Kanton može za manje slivove (Drinjača i dr.) donijeti vodoprivredne osnove.

Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo) osigurava izradu vodoprivrednih osnova iz stava 1. i 2. ovog člana u skladu sa donesenim vodoprivrednim osnovama Federacije Bosne i Hercegovine i Glavnog slivnog područja Bosne.

Član 12.

Izradu vodoprivrednih osnova iz člana 11. stava 1. i 2. ovog Zakona vrši specijalizovano preduzeće sa vodnog područja odnosno sa područja Kantona.

Vlada Kantona, na prijedlog Ministarstva, obrazuje Komisiju za praćenje i usklađivanje rada na izradi vodoprivrednih osnova i imenuje predsjednika i njene članove iz reda predstavnika općina, ministarstava Kantona i istaknutih naučnih i stručnih lica, naročito iz oblasti upravljanja vodama i prostornog uređenja.

Član 13.

Izvod iz nacrtu vodoprivredne osnove iz člana 11. stava 1. i 2. ovog Zakona Ministarstvo dostavlja na javnu raspravu i određuje rok trajanja javne rasprave.

Izvod iz stava 1. ovog člana dostavlja se općinama, zainteresovanim ministarstvima i drugim organima Kantona, kao i Javnom preduzeću za "Vodno područje slivova rijeke Save" (u daljem tekstu: Javno preduzeće za vodno područje).

U toku trajanja javne rasprave zainteresovane općine, ministarstva, drugi organi Kantona i Javno preduzeće za vodno područje, imaju pravo da stavljaju primjedbe na izvod iz nacrtu vodoprivredne osnove.

Ministarstvo je dužno da razmotri sve primljene primjedbe.

Pri utvrđivanju nacrtu vodoprivredne osnove Ministarstvo je dužno da obrazloži koje primjedbe iz javne rasprave nije prihvatio i o razlozima neprihvatanja dati svoje stručno mišljenje.

Prijedlog vodoprivredne osnove utvrđuje Vlada Kantona.

Član 14.

Vodoprivrednu osnovu iz člana 11. stava 1. i 2. ovog Zakona donosi Skupština Kantona.

Član 15.

Donesene vodoprivredne osnove moraju se usklađivati sa promjenama koje nastaju u vodoprivrednom sistemu, privrednom i društvenom razvoju i potrebama preraspodjele voda u Kantonu, kao i međudržavnim obavezama Bosne i Hercegovine na dijelu teritorije Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija).

Izmjene i dopune vodoprivrednih osnova vrše se na način i po postupku predviđenom za donošenje tih vodoprivrednih osnova.

Član 16.

Na pitanja vodoprivrednih osnova koja nisu uređena ovim Zakonom shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe federalnog Zakona i propisi doneseni na osnovu federalnog Zakona.

Član 17.

Radi unapređenja režima voda, obezbjeđenja bilansa voda i funkcionisanja vodoprivrednih sistema na području Kantona donose se i sprovode dugoročni i srednjoročni planovi razvoja vodoprivrede Kantona u skladu sa vodoprivrednim osnovama iz člana 11. stav 1. i 2. ovog Zakona.

Dugoročni i srednjoročni planovi razvoja vodoprivrede Kantona uskladit će se sa Strategijom razvoja Kantona uključujući način i uslove korištenja voda izgrađenih akumulacija i gradnju elektrana do 30 MW.

Skupština Kantona donosi dugoročni plan razvoja vodoprivrede Kantona na vrijeme od 10 godina.

Vlada Kantona donosi srednjoročni plan razvoja vodoprivrede Kantona, u skladu sa dugoročnim planom, na vrijeme od 5 godina.

Postavke srednjoročnog plana razvoja vodoprivrede Kantona iz stava 4. ovog člana realizuju se godišnjim planovima razvoja vodoprivrede Kantona koje donosi Vlada Kantona, na prijedlog Ministarstva.

Član 18.

Ministarstvo obezbjeđuje usklađivanje dugoročnih i srednjoročnih planova razvoja vodoprivrede Kantona sa odgovarajućim planovima razvoja vodoprivrede Federacije.

Ministarstvo prati sprovođenje dugoročnih i srednjoročnih planova razvoja vodoprivrede Kantona i o tome podnosi izvještaje Vladi Kantona.

2. Upravljanje vodoprivrednim objektima

Član 19.

Upravljanje vodoprivrednim objektima, ostvaruje se primjenom odluka, aktivnosti i mjera čija je svrha da se izgrađeni vodoprivredni objekti održavaju u funkcionalnom stanju i koriste u skladu sa njihovom prirodom i namjenom, da se čuvaju od slučajnog ili namjernog oštećenja ili uništenja, zadržavaju, rekonstruišu i grade u skladu sa potrebama, planovima i mogućnostima Kantona, općina i drugih pravnih lica i građana.

Član 20.

Uređena korita i obale vodotoka u naseljenim mjestima na području općine u vlasništvu su općine.

Grad, odnosno općina je dužna da obezbijedi materijalne i organizacione uslove za održavanje uređenih korita i obala vodotoka u naseljenim mjestima u funkcionalnom stanju i da se ona

koriste u skladu sa njihovom prirodom i namjenom, kao i čuvanje uređenih korita i obala od uništenja ili oštećenja odnosno nenamjenskog korištenja (odlaganje otpada, ispaša stoke i sl.).

Skupština grada, odnosno općinsko vijeće donosi odluku o korištenju i drugim pitanjima od značaja za održavanje i čuvanje uređenih korita i obala vodotoka u naseljenim mjestima.

Član 21.

Vodoprivredni objekti za odvodnjavanje i navodnjavanje (hidromelioracioni sistemi) su u vlasništvu općine, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih lica i građana koji su te objekte izgradili za svoje potrebe.

Za hidromelioracione sisteme za koje Vlada Kantona donosi odluku o osnivanju hidromelioracione zadruge, općinsko vijeće će donijeti odluku o prijenosu vodoprivrednih objekata u hidromelioracionim sistemima na upravljanje i korištenje hidromelioracionoj zadruzi.

Dok se hidromelioracioni sistemi ne prenesu na upravljanje i korištenje hidromelioracionoj zadruzi, općina je dužna da obezbijedi materijalne i organizacione uslove za održavanje, funkcionisanje (pogon) i čuvanje objekata hidromelioracionog sistema za odvodnjavanje i navodnjavanje u skladu sa odlukom općinskog vijeća o kriterijima i drugim pitanjima od značaja za održavanje, funkcionisanje i čuvanje hidromelioracionog sistema za odvodnjavanje i navodnjavanje.

Član 22.

Vodoprivredni objekti koji služe za snabdijevanje vodom potrošača sa područja dvije ili više općina na području Kantona (u daljem tekstu: kantonalni vodovod) odnosno dvije ili više općina na području Kantona i drugog kantona (u daljem tekstu: međukantonalni vodovod) su u vlasništvu Kantona odnosno Kantona i drugog kantona, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih lica koji su te objekte izgradili za svoje potrebe.

Pod objektima kantonalnog vodovoda odnosno međukantonalnog vodovoda, u smislu ovog Zakona, smatraju se samo dijelovi tih objekata koji obuhvataju: izvorišta, vodozahvate ili akumulacije, crpne stanice, uređaj za kondicioniranje vode i glavne transportne cjevovode do distribucionih rezervoara općinskih vodovoda.

Vodoprivrednim objektima upravlja specijalizovano preduzeće kome je Kanton, odnosno Kanton i drugi kanton, prenio na upravljanje objekte kantonalnog, odnosno međukantonalnog vodovoda.

Korisnici voda iz objekata iz stava 2. ovog člana su preduzeća koja upravljaju općinskim vodovima.

Cijena vode koja se isporučuje iz objekata kantonalnog vodovoda odnosno međukantonalnog vodovoda ne može biti određena ispod iznosa iz koga se obezbjeđuju troškovi održavanja i funkcionisanja takvog vodovoda, amortizacija i otplata anuiteta za kredite obezbijeđene za izgradnju tog vodovoda.

Vodoprivredni objekti koji služe za snabdijevanje potrošača (općinski, grupni mjesni vodovodi) izuzev vodoprivrednih objekata iz stava 1. ovog člana, od interesa su za općine.

Član 23.

Vodoprivredni objekti za snabdijevanje potrošača vodom za piće u naseljenim mjestima u kojima su sjedišta općina (u daljem tekstu: općinski vodovod) su od interesa za Kanton i općine, a u vlasništvu su općina.

Općinsko vijeće svojom odlukom povjerava na korištenje i upravljanje općinski vodovod preduzeću registrovanom za obavljanje komunalne djelatnosti snabdijevanja vodom, ako to pravo nije prenijeto na drugo specijalizovano preduzeće.

Općina se brine za funkcionalnost i ispravnost objekata općinskog vodovoda.

Općina je dužna da obezbijedi da se iz cijene vode iz općinskog vodovoda obezbjeđuju troškovi tekućeg i investicionog održavanja objekata općinskog vodovoda, izdvajanje sredstava za amortizaciju općinskog vodovoda i otplata anuiteta za kredite korištene za izgradnju, rekonstrukciju i sanaciju općinskog vodovoda.

Član 24.

Grupnim vodovodom, u smislu ovog Zakona, smatra se vodoprivredni objekat za snabdijevanje vodom seoskog naselja koji ima zaštićeno i uređeno izvorište ili više izvorišta, kaptažu ili više kaptaža, rezervoar ili više rezervoara, razvodnu mrežu i ostale objekte, a služi za snabdijevanje vodom za piće više od 500 stanovnika.

Grupni vodovodi su u vlasništvu stanovnika koji su ih izgradili za svoje potrebe, a mogu ih povjeriti na korištenje pravnim licima ili preduzećima, koja su osnovana za te potrebe, odnosno preduzećima za obavljanje komunalne djelatnosti snabdijevanja vodom.

Vlasnici ili pravna lica korisnici grupnog vodovoda su dužni da iz cijene koštanja vode iz grupnog vodovoda obezbjeđuju troškove tekućeg i investicionog održavanja objekata grupnog vodovoda, izdvajanje sredstava za amortizaciju grupnog vodovoda i troškove minimalnog broja propisanih pregleda zdravstvene ispravnosti vode za piće iz grupnog vodovoda i da izvršavaju druge obaveze utvrđene ovim Zakonom radi očuvanja života i zdravlja korisnika grupnog vodovoda.

Član 25.

Mjesni vodovodi i drugi objekti za snabdijevanje vodom u seoskim naseljima (u daljem tekstu: mjesni vodovod) su u vlasništvu stanovnika koji su te objekte izgradili za svoje potrebe.

Vlasnici mjesnog vodovoda dužni su da obezbijede finansijska sredstva i organizacione uslove za održavanje i korištenje mjesnog vodovoda, troškove minimalnog broja propisanih pregleda zdravstvene ispravnosti vode za piće iz mjesnog vodovoda i da izvršavaju druge obaveze utvrđene ovim Zakonom.

Član 26.

Vodoprivredni objekti za zaštitu voda (kolektori za prijem i transport otpadnih voda, uređaji za prečišćavanje otpadnih voda, odlagališta za otpadne materije iz uređaja za prečišćavanje otpadnih voda i ispusti u prijemnik, kao i drugi objekti i oprema koja pripada tim objektima) u čije objekte ispuštaju otpadne vode privredni subjekti i građani iz dva ili više općinskih centara (u daljem tekstu: međuopćinski vodoprivredni objekti za zaštitu voda) su od interesa za Kanton odnosno te općine.

Međuopćinski vodoprivredni objekat za zaštitu voda iz stava 1. ovog člana je u vlasništvu općina, odnosno drugih lica, koje su ga izgradile za svoje potrebe u srazmjeri sa visinom sredstava sa kojima je svaka općina odnosno drugo lice učestvovalo u izgradnji tog objekta.

Općine odnosno vlasnici se brinu za funkcionalnost i tehničku ispravnost međuopćinskog vodoprivrednog objekta za zaštitu voda.

Općinska vijeća svojim odlukama povjeravaju na upravljanje i korištenje dio objekata međuopćinskog vodoprivrednog objekta za zaštitu voda (uređaj za prečišćavanje otpadnih voda i odlagališta za otpadne materije iz uređaja za prečišćavanje otpadnih voda, kao i objekte i opremu koja pripada tim objektima) specijalizovanom preduzeću koje su za te potrebe osnovale općine.

Općine su dužne da iz cijene prečišćavanja otpadnih voda iz međuopćinskog vodoprivrednog objekta za zaštitu voda, odnosno

iz cijene korištenja kanalizacije koja dovodi otpadne vode na uređaj za prečišćavanje otpadnih voda, obezbjeđuje troškove održavanja međuopćinskog vodoprivrednog objekta za zaštitu voda iz stava 1. ovog člana, izdvajanje sredstava potrebnih za amortizaciju tog objekta i otplatu anuiteta za kredite korištene za izgradnju, rekonstrukciju i sanaciju tog objekta.

Član 27.

Vodoprivredni objekti za zaštitu voda u čije objekte ispuštaju otpadne vode privredni subjekti i građani u općinskim centrima (u daljem tekstu: općinski vodoprivredni objekti za zaštitu voda) su od interesa za Kanton i općine.

Općinski vodoprivredni objekat za zaštitu voda iz stava 1. ovog člana je u vlasništvu općine.

Općina se brine za funkcionalnost i tehničku ispravnost općinskog vodoprivrednog objekta za zaštitu voda.

Općinsko vijeće svojom odlukom povjerava na korištenje i upravljanje sve ili dio objekata općinskog vodoprivrednog objekta za zaštitu vode iz stava 1. ovog člana komunalnom preduzeću čija je djelatnost odvođenje otpadnih voda, ako pravo upravljanja dijelom tih objekata (uređaj za prečišćavanje otpadnih voda, odlagalište za otpadne materije iz uređaja za prečišćavanje otpadnih voda i ispuste u prijemnik, kao i objekte i opremu koja pripada tim objektima) nije prenijela drugom specijalizovanom preduzeću ili pravnom licu.

Općina je dužna da obezbijedi da se iz cijene korištenja kanalizacije i prečišćavanja otpadnih voda iz općinskog vodoprivrednog objekta za zaštitu vode iz stava 1. ovog člana obezbjeđuju troškovi tekućeg i investicionog održavanja tog objekta, izdvajanje potrebnih sredstava za amortizaciju tog objekta i otplata anuiteta za kredite korištene za izgradnju, rekonstrukciju i sanaciju tog objekta.

Član 28.

Vodoprivredni objekti za zaštitu voda u čije se objekte ispuštaju otpadne vode koje nastaju u tehnološkim procesima pravnih lica su od interesa za Kanton i pravna lica koja su te objekte izgradila za svoje potrebe.

Vodoprivredni objekti iz stava 1. ovog člana su u vlasništvu pravnih lica koja su te objekte i izgradila za svoje potrebe ili stekla po drugom osnovu.

Vlasnik vodoprivrednog objekta iz stava 1. ovog člana dužan je da taj objekat neprekidno održava u funkcionalnom stanju i koristi ga u skladu sa njegovom prirodom i namjenom i čuva ga od slučajnog ili namjernog uništenja ili oštećenja.

Član 29.

Stanovnici, vlasnici objekata za prijem, transport i prečišćavanje otpadnih voda u selima (u daljem tekstu: seoska kanalizacija) dužni su da obezbjeđuju finansijske i organizacione uslove za održavanje i funkcionisanje objekata seoske kanalizacije, čiji su oni vlasnici, u skladu sa Zakonom.

Član 30.

Višenamjenske akumulacije čija je pretežna namjena snabdijevanje vodom privrede i stanovništva su u vlasništvu Kantona, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih lica.

Na vodama i obalama vještačkih akumulacija koje su u cjelini ili djelimično u vlasništvu Kantona, odnosno drugih pravnih lica iz stava 1. ovog člana, zabranjeno je:

1. korištenje plovila na pogon naftom i naftnim derivatima;
2. građenje turističkih naselja i kampova;

3. građenje luka, pristaništa i vezova za čamce;
4. postavljanje plutajućih objekata u vode višenamjenske akumulacije;

5. izgradnja objekata za sportske i rekreativne namjene;

6. građenje privrednih i drugih sličnih objekata;

7. građenje stambenih i vikend objekata;

8. kafezni uzgoj riba;

9. transport tečnosti koje su po svom sastavu opasne za kvalitet voda višenamjenske akumulacije (nafta i naftni derivati, kiselina i dr.) bez odobrenja i pratnje policije;

10. svaka druga aktivnost koja može negativno uticati na promjene režima voda u višenamjenskoj akumulaciji.

Vlada Kantona povjerava na upravljanje i korištenje objekte višenamjenske akumulacije i voda u akumulaciji, kao i obalno zemljište uz višenamjensku akumulaciju, preduzeću registrovanom za obavljanje te djelatnosti, ako to pravo određeno pravno lice nije steklo prije stupanja na snagu ovog Zakona.

Vlada Kantona propisuje način i uslove korištenja voda višenamjenskih akumulacija izgrađenih do dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 31.

Pod obalom višenamjenske akumulacije iz člana 30. ovog Zakona smatra se, pojas zemljišta uz vještačku akumulaciju u širini od 30 metara računajući od projektovane maksimalne kote vodostaja u višenamjenskoj akumulaciji.

Obala vještačke akumulacije služi za održavanje korita višenamjenske akumulacije, pristupa za preduzimanje mjera za saniranje posljedica havarijskog zagađenja voda višenamjenske akumulacije, onemogućavanja pristupa motornih vozila radi sprječavanja zagađenja voda višenamjenske akumulacije i onemogućavanje pristupa građana za korištenje voda višenamjenske akumulacije u skladu sa propisom iz člana 30. stav 4. ovog Zakona.

Obala višenamjenske akumulacije ne može biti predmet prometa i deeksprijacije.

III. VODOPRIVREDNI AKTI

Član 32.

Radi obezbjeđenja upravljanja vodama u skladu sa federalnim Zakonom i ovim Zakonom izdaju se vodoprivredni akti:

1. vodoprivredni uslovi;
2. vodoprivredne saglasnosti;
3. vodoprivredne dozvole;
4. vodoprivredni nalozi.

Član 33.

Vodoprivredne akte iz člana 32. ovog Zakona izdaje Ministarstvo, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Protiv rješenja Ministarstva o vodoprivrednim aktima iz člana 32. stav 1. tačke 2. i 3. ovog Zakona donesenog u prvostepenom postupku može se izjaviti žalba.

Po žalbi odlučuje Komisija koju imenuje Vlada Kantona.

Član 34.

Ministarstvo izdaje vodoprivrednu saglasnost za:

1. gradnju hidroelektrana, termoelektrana i toplana instalirane snage do 30 MW;
2. gradnju sistema za snabdijevanje vodom naselja iz člana 23. stav 1. federalnog Zakona;
3. gradnju kanalizacije i uređaja za prečišćavanje otpadnih voda, kao i kišne kanalizacije, iz člana 27. stav 1. federalnog Zakona;

4. gradnju kanalizacije i uređaja za prečišćavanje otpadnih voda industrije koje se poslije prečišćavanja ispuštaju u vodotoke koji ne spadaju u međudržavne vodotoke;

5. gradnju naftovoda, plinovoda i drugih magistralnih cjevovoda koji ne prijelaze područje Kantona;

6. gradnju akumulacija na području Kantona;

7. gradnju objekata za prevođenje voda u području Kantona;

8. gradnju hidromelioracionih sistema za odvodnjavanje na vodotocima koji nisu međudržavni vodotoci na području Kantona;

9. gradnju hidromelioracionih sistema za navodnjavanje koji ne koriste vode međudržavnih vodotoka na području Kantona;

10. gradnju ribnjaka koji ne koriste vodu međudržavnih vodotoka;

11. vršenje geoloških istraživanja na području Kantona;

12. gradnju objekata za površinsku ili podzemnu eksploataciju mineralnih sirovina na području Kantona;

13. gradnju puteva, željezničkih pruga, mostova i plovnih puteva na području Kantona;

14. vađenje materijala iz vodotoka;

15. gradnju privrednih i drugih objekata, koji iskorištavaju vodu i koji mogu uticati na pogoršanje režima voda;

16. gradnju turističkih naselja i kampova;

17. gradnju privrednih i drugih objekata čije otpadne vode ne mogu uticati na režim voda na području drugog kantona.

Član 35.

Izuzetno od odredbi člana 33. i člana 34. ovog Zakona vodoprivredne saglasnosti, vodoprivredne dozvole i vodoprivredne naloge izdaje općinska uprava.

Član 36.

Općinska uprava izdaje vodoprivrednu saglasnost za:

1. građenje novih ili rekonstrukciju postojećih grupnih vodovoda;

2. građenje novih ili rekonstrukciju postojećih mjesnih vodovoda i javnih bunara;

3. građenje novih ili rekonstrukciju postojećih ribnjaka na glavnim vodotocima Kantona i njihovim pritokama, površine do 100 m², izuzev ribnjaka za kafezni uzgoj ribe;

4. građenje ili rekonstrukciju vodoprivrednih objekata za navodnjavanje poljoprivrednog zemljišta površine do 10 ha;

5. građenje ili rekonstrukciju lokalnih (seoskih) puteva;

6. građenje ili rekonstrukciju šumskih puteva;

7. građenje ili rekonstrukciju vodoprivrednih objekata za zaštitu voda (seoska kanalizacija);

8. građenje ili rekonstrukciju objekata za korištenje vodnih snaga (za pogon mašina, vodenice, stupe i sl.), izuzev za proizvodnju električne energije;

9. građenje objekata lokalne elektroprijenosne mreže u seoskim naseljima.

10. građenje stambenih i stambeno-poslovnih objekata uz vodotoke koji mogu doći pod uticaj velikih voda.

Član 37.

Za objekte za koje je izdala vodoprivrednu saglasnost, općinska uprava izdaje i vodoprivrednu dozvolu i vodoprivredni nalog.

Član 38.

Na vodoprivredne akte iz člana 33. do 37. ovog Zakona na shodan način primjenjuju se odgovarajuće odredbe o vodoprivrednim aktima federalnog Zakona, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

IV. KONCESIJE NA VODAMA I JAVNOM VODNOM DOBRU

Član 39.

Koncesija na vodama i javnom vodnom dobru daje se za:

1. korištenje voda za potrebe javnog snabdijevanja vodom (gradskih, općinskih i seoskih) naselja:

a) od 30.000 do 50.000 stanovnika

b) do 30.000 stanovnika;

2. korištenje vodnih snaga za hidroelektrane do 5 MW;

3. korištenje vodnih snaga za pogon postrojenja, izuzev za proizvodnju električne energije;

4. korištenje voda za tehnološke i slične potrebe pravnih lica koja obavljaju privrednu ili drugu sličnu djelatnost;

5. zahvatanje voda za hidromelioracione sisteme za navodnjavanje poljoprivrednog zemljišta;

6. uzgoj ribe u privredne i druge svrhe u ribnjacima i kafezima;

7. privredno i drugo korištenje javnog vodnog dobra (vodno zemljište) sa izgradnjom trajnih objekata odnosno ugradnjom uređaja;

8. korištenje javnog vodnog dobra za sportske i rekreativne namjene sa podizanjem objekata;

9. vađenje materijala iz vodotoka u trajanju ne kraćem od tri godine.

Član 40.

Zaključak u postupku davanja koncesije donosi:

1. Skupština Kantona za koncesije iz člana 39. stav 1. tačke 1a), 2., 3., 4., 5. i 9. ovog Zakona

2. Vlada Kantona za koncesije iz člana 39. stav 1. tačke 1b), 6., 7. i 8. ovog Zakona.

Odluku o dodjeli koncesije iz stava 1. ovog člana donosi Ministarstvo.

Član 41.

U slučaju prestanka koncesije zbog isteka vremena za koje je koncesija izdata, a o kojoj je prethodno odlučivao organ Kantona, pravo vlasništva na nekretninama, postrojenjima i stvarima koje su neposredno služile za ostvarenje te koncesije prelaze na Kanton.

Odredba stava 1. ovog člana primjenjuje se i u slučaju raskida ugovora o koncesiji prije isteka vremena na koji je koncesija izdata.

Odlukom Vlade Kantona nekretnine, postrojenja i stvari iz stava 1. ovog člana prenose se na upravljanje i korištenje specijalizovanom ili drugom preduzeću.

V. VODOPRIVREDNI SISTEMI

Član 42.

Upravljanje vodoprivrednim sistemima koje čine, zajedno vode, vodoprivredni objekti i javno vodno dobro, ostvaruje se primjenom skupa odluka, aktivnosti i mjera čija je svrha zaštita od štetnog djelovanja voda, zaštita voda od zagađivanja i uređenje i korištenje voda.

1. Zaštita od štetnog djelovanja voda

Član 43.

Zaštita od štetnog djelovanja voda obuhvata aktivnosti i mjere za zaštitu stanovništva i dobara od poplava, zaštitu od erozija i bujica, odvodnjavanje suvišnih voda putem hidromelioracionih sistema za odvodnjavanje.

a) Zaštita i odbrana od poplava**Član 44.**

Radi sprječavanja štetnog dejstva voda grade se i održavaju vodoprivredni objekti za zaštitu od poplava, izvode radovi na odbrani od poplava, uređuju bujice, uređuje režim velikih voda i preduzimaju druge mjere za zaštitu od štetnog dejstva voda.

Član 45.

Odbrana od poplava stanovništva i dobara na području Kantona vrši se na osnovu plana odbrane od poplava za Vodno područje slivova rijeke Save.

Član 46.

Ministarstvo može, na prijedlog rukovodioca odbrane od poplava, zabraniti vršenje i drugih radova i radnji koje nisu navedene u članu 87. stav 1. federalnog Zakona, a koje mogu nepovoljno uticati na stabilnost ili namjenu odbrambenog nasipa, kao i obustaviti željeznički, drumski i riječni saobraćaj u slučaju velikih voda.

b) Zaštita zemljišta od erozija i bujica**Član 47.**

Vlada Kantona donosi odluku o proglašenju određenog područja erozivnim.

Član 48.

Vlada Kantona donosi odluku o protiverozivnim mjerama i radovima koji se moraju sprovesti na području koje je, u skladu sa odredbama ovog Zakona, proglašeno erozivnim.

Član 49.

Ministarstvo izdaje vodoprivrednu saglasnost za kopanje kamena, šljunka, pijeska, ilovače i drugih sličnih materijala na području koje je proglašeno erozivnim, pod uslovom da se preduzmu protiverozivne mjere i radovi.

Član 50.

Ako se na erozivnom području izvrše sve potrebne protiverozivne mjere i radovi i time otkloni ugroženost od erozije i bujičnih tokova, Vlada Kantona donosi odluku kojom se ranija odluka o proglašenju određenog područja erozivnim stavlja van snage.

Član 51.

Vlada Kantona odlučuje o predaji na upravljanje, specijalizovanom preduzeću ili drugom pravnom licu, zemljišta ugroženog od erozije, s tim da Preduzeće za vodno područje na tom zemljištu preduzme sve protiverozivne mjere i radove u svrhu njegovog intenzivnog korištenja.

2. Voda za piće**Član 52.**

Zakonodavni i izvršni organi Kantona, organi grada, općina i pravnih lica, kao i građani Kantona, dužni su, svako u okviru

svojih prava i obaveza, a u okviru realnih mogućnosti, da donose odluke, sprovede mjere i aktivnosti kojima će se obezbijediti da svi građani Kantona i ostali korisnici voda za piće na području Kantona budu u jednakom položaju kada je u pitanju snabdjevanje vodom za piće, kako u pogledu količine, tako i kvaliteta vode za piće.

Član 53.

Područje Kantona (mjesna zajednica, općina, grad) koje ima dovoljno vode za piće za sadašnje i buduće potrebe utvrđene Vodoprivrednom osnovom Federacije i Vodoprivrednom osnovom glavnog slivnog područja Bosne ne može ometati ili sprječavati druga područja (mjesne zajednice, općine, grad) da se u istoj mjeri snabdijevaju vodom za piće, a koja te vode nemaju ili nemaju dovoljno na svom području.

Član 54.

Rješavanje pitanja opskrbljivanja vodom za piće, kada lokalna izvorišta voda ne mogu da zadovolje potrebe za vodom za piće sadašnjih i budućih generacija, vrši se prevođenjem voda sa područja jedne mjesne zajednice na područje dvije ili više mjesnih zajednica i sa područja jedne općine na područje dvije ili više općina odnosno grada.

Član 55.

Prevođenje voda za piće, ne može biti osnov za postavljanje štetnih zahtjeva od strane mjesnih zajednica odnosno općina sa čijeg se područja prevode vode za piće za potrebe drugih mjesnih zajednica, općina ili grada, jer je korištenje voda za piće, kao općeg dobra, jednako pravo svih građana i pravnih lica na području Kantona.

Član 56.

Obezbjedenje dovoljnih količina vode za piće za sve građane i ostale korisnike vode na području Kantona sprovodi se i preduzimanjem mjera i aktivnosti kojima se smanjuje i sprječava dalje zagađivanje površinskih i podzemnih voda na području Kantona od strane pravnih lica i građana koji svoje otpadne vode ispuštaju u vode odnosno koji opasne ili štetne materije za kvalitet voda ispuštaju u atmosferu, na vodno, poljoprivredno, šumsko ili građevinsko zemljište.

3. Zaštita voda od zagađivanja**Član 57.**

Zaštita voda od zagađivanja na području Kantona sprovodi se zabranom, ograničavanjem i sprječavanjem unošenja u vode, na javno vodno dobro, poljoprivredno, šumsko i građevinsko zemljište i u atmosferu opasnih i štetnih materija, propisivanjem i preduzimanjem drugih mjera za očuvanje i poboljšanje kvaliteta voda.

Član 58.

Zaštita voda na području Kantona ostvaruje se stalnim i stručnim nadzorom nad stanjem kvaliteta površinskih i podzemnih voda i izvorima zagađenja voda (koncentrisani i rasuti izvori zagađenja voda), kontrolisanjem odvođenja otpadnih voda stano- vništva i njihovim prečišćavanjem, sprječavanjem, ograničavanjem i zabranjivanjem radnji i ponašanja koja mogu uticati na zagađivanje voda i stanje okolice u cjelini, kao i drugim djelovanjem usmjerenim na očuvanje i poboljšanje kvaliteta i namjenske upotrijebljenosti voda.

Pravna lica i građani, vlasnici stambenih i privrednih objekata kao i vikend kuća koje su podignute van naseljenih mjesta dužni su izgraditi nepropusne septičke jame i na iste priključiti stambene i gospodarske objekte, odnosno vikend kuće i obezbijediti čišćenje septičkih jama prema potrebi, a najmanje jedanput godišnje od strane specijalizovanog pravnog lica.

Član 59.

Aktima zakonodavnih i izvršnih organa Kantona sprječavati će se uvoz proizvodnih tehnologija koje ne zadovoljavaju standarde Evropske zajednice za očuvanje kvaliteta voda i pospješivati i ubrzavati zamjena postojećih novim tehnologijama koje zadovoljavaju te standarde, kao i planiranje izgradnje privrednih objekata u gornjim i srednjim tokovima vodotoka na području Kantona, bez izgradnje uređaja za prečišćavanje otpadnih voda ili uređaja za smanjenje emisija opasnih i štetnih materija u atmosferu.

Zaštita voda od zagađivanja na području Kantona sprovodi se u skladu sa Vodoprivrednom osnovom glavnog slivnog područja Bosne, vodoprivrednim osnovama iz člana 11. stav 1. i 2. ovog Zakona i Planom za zaštitu voda od zagađivanja u skladu sa federalnim Zakonom.

Član 60.

Ministar propisuje granične vrijednosti opasnih i štetnih materija za otpadne vode i materije koje se ispuštaju u septičke i druge sabirne jame.

VI. KANTONALNI SAVJET ZA VODE

Član 61.

Ovim Zakonom osniva se Kantonalni savjet za vode (u daljem tekstu: Kantonalni savjet) kao savjetodavno tijelo Skupštine Kantona i Vlade Kantona.

Kantonalni savjet:

1. razmatra stanje vodoprivrede na području Kantona;
2. razmatra stanje kvaliteta i kvantiteta voda na području Kantona;
2. inicira savremene pristupe za rješavanje dugoročnih i srednjoročnih globalnih opredjeljenja u područjima razvoja vodoprivrednih sistema, obezbjeđenja bilansa voda, upravljanja vodama, zakonodavstva Kantona, finansiranja vodoprivrede u Kantonu, organizovanje vodoprivrede i politike osposobljavanja kadrova za potrebe vodoprivrede Kantona;
4. predlaže mjere za usklađivanje različitih interesa na vodama;
5. predlaže mjere za unapređivanje vodoprivrede na području Kantona.

Kantonalni savjet daje prijedloge, mišljenja i zaključke.

Član 62.

Kantonalni savjet ima predsjednika i deset članova.

Predsjednik Vlade Kantona je po funkciji predsjednik Kantonalnog savjeta.

Skupština Kantona imenuje članove Kantonalnog savjeta na vrijeme od četiri godine.

Članovi Kantonalnog savjeta imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka iz oblasti vodoprivrede, zdravstva, urbanizma, javnih finansija, zaštite okoline, poljoprivrede, šumarstva, tehnologije, biologije, hemije i sl.

Stručne poslove za rad Kantonalnog savjeta obavlja Ministarstvo.

VII. DIREKCIJA VODA

Član 63.

Direkcija voda je upravna organizacija u sastavu Ministarstva koja obezbjeđuje trajno i potpuno obavljanje poslova i zadataka utvrđenih odredbama ovog Zakona u obimu utvrđenom planovima razvoja vodoprivrede Kantona i u skladu sa sredstvima koja se na osnovu ovog Zakona obezbjeđuju za takve namjene.

Član 64.

Direkcija voda, dužna je da obezbjeđuje racionalno korištenje sredstava koja su joj obezbijeđena i data za obavljanje poslova i zadataka u skladu sa ovim Zakonom.

Član 65.

Poslovi i zadaci koje Direkcija voda obavlja su:

1. ugovaranje i praćenje izrade vodoprivrednih osnova;
2. priprema sjednice komisije za praćenje i usklađivanje rada na izradi vodoprivrednih osnova;
3. zajedno sa Ministarstvom priprema obrazloženje koje primjedbe iz javne rasprave date na nacrt vodoprivredne osnove iz člana 11. stav 1. i 2. ovog Zakona ne mogu biti prihvaćene i ugrađene u prijedlog tih vodoprivrednih osnova;
4. praćenje i iniciranje sprovođenja vodoprivrednih osnova i podnošenje inicijative za izmjene i dopune vodoprivrednih osnova;
5. izrada prednacrta dugoročnih, srednjoročnih i godišnjih planova razvoja vodoprivrede Kantona;
6. organizacija odnosno vršenje svih poslova i zadataka na izvršavanju planova vodoprivrede Kantona;
7. organizacija istražnih radova, izrade investiciono - tehničke i druge dokumentacije i vršenje interne revizije te dokumentacije;
8. vršenje svih investitorskih poslova i nadzor nad izgradnjom vodoprivrednih objekata iz srednjoročnog i godišnjeg plana razvoja vodoprivrede Kantona;
9. praćenje stanja uređenih korita vodotoka u naseljenim mjestima i zajedno sa općinama preduzimanje radova na njihovom održavanju;
10. planiranje i prikupljanje sredstava za finansiranje poslova i zadataka u okviru vodoprivredne djelatnosti iz nadležnosti Kantona;
11. saradnja sa općinama, preduzećima i drugim pravnim licima sa područja Kantona;
12. saradnja sa Javnim vodoprivrednim preduzećem kod izrade vodoprivrednih osnova, dugoročnih, srednjoročnih i godišnjih planova razvoja vodoprivrede Kantona, bilansa voda na području Kantona, odbrani od poplava, odbrani od havarijskih zagađenja voda i o drugim pitanjima vodoprivrede na području Kantona.
13. vršenje i drugih poslova i zadataka utvrđenih Zakonom i propisima koji se donose po ovom Zakonu, kao i onih koje joj odrede Skupština Kantona i Vlada Kantona.

VIII. FINANSIRANJE

Član 66.

Poslovi i zadaci koji, prema odredbama federalnog i ovog Zakona, spadaju u nadležnost Kantona, kao i poslovi i zadaci Direkcije voda, finansiraju se iz sredstava određenih federalnim Zakonom i ovim Zakonom, a naročito iz:

1. dijela ostvarenih sredstava iz plaćanja opće vodne naknade i posebnih vodoprivrednih naknada koja, u skladu sa federalnim Zakonom, pripadaju Kantonu;
2. sredstava budžeta Kantona namjenski obezbjeđenih za finansiranje određenih namjena u vodoprivredi Kantona i drugih zadataka, u skladu sa federalnim Zakonom;

3. sredstava obezbjeđenih po posebnom zakonu Kantona;
4. sredstava naknade za korištenje voda višenamjenskih akumulacija za sport i rekreaciju;
5. sredstava naknade za korištenje vještačkih akumulacija i vještačkih retenzija;
6. sredstava donacija;
7. sredstava kredita;
8. iz ostalih sredstava.

Član 67.

Naknada za korištenje vještačkih akumulacija i vještačkih retenzija izgrađenih na području Kantona obračunava se i plaća mjesečno do 15. u mjesecu za protekli mjesec.

Član 68.

Ministar, u sporazumu sa ministrom finansija, propisuje način i postupak za obračunavanje i plaćanje naknade iz prethodnog člana ovog Zakona, kontroli plaćanja naknade, kontroli korištenja ostvarenih sredstava naknade u svrhe određene Zakonom i druga pitanja od značaja za tu naknadu.

Član 69.

Od naplaćenih sredstava naknade za korištenje vještačkih akumulacija i vještačkih retenzija prema odredbama ovog Zakona, pripada:

1. Kantonu - 50%
2. općini - 50%

Član 70.

Ako je vještačka akumulacija odnosno vještačka retenzija izgrađena na području dvije ili više općina, od iznosa određenog u prethodnom članu ovog Zakona svakoj općini pripada dio od tih prihoda srazmjerno površini zemljišta potopljenog vještačkom akumulacijom odnosno vještačkom retenzijom koja pripada svakoj općini.

Član 71.

Sredstva iz člana 69. ovog Zakona koriste se za rješavanje vodoprivrednih problema na području Kantona odnosno općine.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana sredstva naknade za korištenje vještačkih akumulacija odnosno vještačkih retenzija koje ostvari općina mogu se koristiti u druge namjene, ako Vlada Kantona utvrdi da je općina na zadovoljavajući način riješila pitanja snabdijevanja vodom za piće stanovništva i drugih korisnika u sjedištu općine i odvođenja i prečišćavanja otpadnih voda korisniku u sjedištu općine i ako su ispunjeni uslovi iz člana 23. stav 4. i člana 27. stav 5. ovog Zakona.

Član 72.

Sredstva iz člana 66. stav 1. ovog Zakona, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, koriste se za finansiranje poslova i zadataka Kantona na osnovu planova Kantona.

Član 73.

Vlada Kantona utvrđuje visinu naknade za korištenje voda višenamjenskih akumulacija za sport i rekreaciju i propisuje kazne za prekršaje za neplaćanje te naknade.

Ministar, u sporazumu sa ministrom finansija, propisuje način naplate naknade iz stava 1. ovog člana i druga pitanja od značaja

za plaćanje te naplate i uplate sredstava naplaćene naknade u korist računa Direkcije voda.

Član 74.

Sredstva iz člana 66. ovog Zakona, izuzev sredstava naknade za korišćenje vještačkih akumulacija i vještačkih retenzija koja, u skladu sa ovim Zakonom, pripadaju općini, prenose se odnosno uplaćuju se na račun Direkcije voda.

Član 75.

Ministar, u sporazumu sa ministrom finansija, propisat će način obračunavanja i plaćanja hidromelioracionih naknada, rokove plaćanja tih naknada, organe i pravna lica nadležna za obračunavanje naknada, naplatu i kontrolu plaćanja naknada, kamatu za neblagovremeno plaćanje naknada i druga pitanja od značaja za obračunavanje i plaćanje naknada.

Propis iz prethodnog stava objavljuje se u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

IX. OGRANIČENJE PRAVA VLASNIKA ODNOSNO KORISNIKA ZEMLJIŠTA

Član 76.

Ako se pitanje odvođenja vode sa jednog zemljišta ili dovođenje vode na to zemljište ne može riješiti na drugi povoljniji ili ekonomičniji način, može se, uz naknadu, u korist tog zemljišta ustanoviti pravo služnosti odvođenja odnosno dovođenja vode preko drugih zemljišta.

Služnost, u smislu stava 1. ovog člana, može se ustanoviti ugovorom ili rješenjem nadležnog organa po propisima o eksproprijaciji.

Član 77.

Ako se zbog nepostojanja općeg interesa, u smislu odredbe prethodnog člana ovog Zakona, služnost ne može ustanoviti po propisima o eksproprijaciji, služnost odvođenja ili dovođenja vode preko drugih zemljišta isključivo u svrhu snabdijevanja vodom za piće i za sanitarne potrebe odnosno navodnjavanje poljoprivrednog zemljišta, rješenjem će utvrditi kantonalni organ nadležan za imovinsko - pravne poslove po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva.

Naknada za uspostavljanje služnosti iz stava 1. ovog člana određuje se po propisima o eksproprijaciji.

Član 78.

Vlasnik odnosno korisnik zemljišta ne može na štetu susjednih zemljišta mijenjati pravac ili količinu vode koja prirodno otiče preko njegovog zemljišta ili kroz njegovo zemljište.

X. IZGRADNJA, KORIŠTENJE, ZAŠTITA, ODRŽAVANJE, UPRAVLJANJE VODOOPSKRBNIM OBJEKTIMA U SEOSKIM NASELJIMA

Član 79.

Vodopostrobnim objektima u seoskim naseljima, u smislu ovog Zakona, smatraju se grupni vodovodi, mjesni vodovodi, javni bunari i javne česme.

Član 80.

Mjesnim vodovodom, smatra se objekat za snabdijevanje vodom seoskog naselja koji ima zaštićeno i uređeno izvorište,

kaptažu, rezervoar i razvodnu mrežu, a služi za snabdijevanje vodom za piće do 500 stanovnika.

Pod mjesnim vodovodom iz stava 1. ovog člana smatra se i objekat za snabdijevanje vodom vikend naselja.

Član 81.

Javni bunar, je objekat sa odgovarajućom zaštitnom zonom i odgovarajućim uređajima koji služe za snabdijevanje vodom za piće najmanje dva domaćinstva u seoskom naselju.

Član 82.

Javna česma, je objekat sa odgovarajućom zaštitnom zonom i odgovarajućim uređajima koji služe za snabdijevanje vodom za piće stanovnika seoskog naselja i prolaznika.

Javna česma može biti izgrađena i van seoskog naselja.

Član 83.

Izvorišta voda koja se zahvataju radi snabdijevanja vodom za piće seoskog stanovništva putem mjesnih vodovoda ili javnih bunara moraju, po pravilu, imati dovoljne količine zdravstveno ispravne vode za piće, kako bi se u svako doba godine moglo obezbijediti neprekidno snabdijevanje vodom stanovnika seoskog naselja.

Kaptaža i rezervoari koji su, u smislu ovog Zakona, sastavni dio mjesnog vodovoda, a koji služe za prihvatanje i akumuliranje vode za piće, moraju imati propisne izolacije i ostale potrebne uređaje. Kapacitet rezervoara mjesnog vodovoda treba da obezbijedi dovoljnu količinu vode za dnevnu potrošnju korisnika i rezervu za gašenje požara.

Mjesni vodovod mora imati ugrađen i propisno baždaren uređaj za mjerenje količina iskorištene vode na odvodu iz rezervoara, a ako ima više odvoda iz rezervoara, na svakom odvodu.

Ako je kapacitet izvorišta veći od stvarnih potreba korisnika mjesnog vodovoda (za piće, sanitarne potrebe, napajanje stoke) na rezervoaru tog mjesnog vodovoda ugrađuje se česma sa betonskim koritom za javnu upotrebu (javna česma).

Član 84.

Investitor za izgradnju mjesnog vodovoda ili javnog bunara može biti mjesna zajednica ili grupa građana odnosno građanin.

Član 85.

Izgradnja mjesnog vodovoda ili javnog bunara vrši se na osnovu izdate urbanističke saglasnosti odnosno odobrenju za građenje po propisima o prostornom uređenju odnosno građenju, uz prethodno pribavljanje vodoprivredne saglasnosti.

Uz zahtjev za izdavanje vodoprivredne saglasnosti iz stava 1. ovog člana podnosi se dokumentacija:

1. o izdašnosti izvorišta,
2. o sadašnjoj i budućoj potrebnoj količini vode za piće,
3. o zdravstvenoj ispravnosti vode za piće,
4. da objekat odgovara propisanim mjerama za obezbjeđenje zdravstvene ispravnosti vode za piće i za zaštitu izvorišta od zagađivanja,
5. o zonama sanitarne zaštite (u daljem tekstu: sanitarne zone),
6. projektna dokumentacija najmanje na nivou idejnog projekta.

Član 86.

Izgradnja ili rekonstrukcija mjesnog vodovoda i javnog bunara vrši se na način i pod uslovima određenim u izdatoj vodoprivrednoj saglasnosti.

Član 87.

Po izvršenoj izgradnji ili rekonstrukciji mjesnog vodovoda ili javnog bunara, a prije izdavanja odobrenja za upotrebu po propisima o prostornom uređenju odnosno građenju, pribavlja se vodovodna dozvola.

Uz zahtjev za izdavanje vodovodne dozvole za mjesni vodovod odnosno javni bunar za koji su investitori grupa građana, podnosi se i pismeni ugovor o održavanju i iskorištavanju mjesnog vodovoda, odnosno javnog bunara i regulisanju svih drugih pitanja od značaja za mjesni vodovod odnosno javni bunar koji potpisuju svi investitori tog objekta koji se ovjerava na sudu ili općini i čiji se primjerak dostavlja na korištenje općinskoj upravi.

Član 88.

Licima koja nisu učestvovala u izgradnji mjesnog vodovoda, odnosno javnog bunara, može se odobriti priključak na mjesni vodovod odnosno korištenje vode iz javnog bunara na osnovu vodoprivredne dozvole koju donosi općinska uprava.

Vodoprivrednom dozvolom odobrit će se priključak na mjesni vodovod odnosno korištenje vode iz javnog bunara ako mjesni vodovod odnosno javni bunar, s obzirom na količinu vode za piće, može da zadovolji i potrebe interesanata i ako se njegovo snabdijevanje vodom za piće ne može izvršiti na drugi (ekonomičan i racionalan) način.

Lice kome je vodoprivrednom dozvolom odobreno priključenje na mjesni vodovod odnosno korištenje vode iz javnog bunara dužno je prije priključenja odnosno korištenja vode putem ugovora sa vlasnicima mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara regulisati snošenje srazmjernog dijela troškova izgradnje mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara i srazmjernog dijela troškova održavanja i iskorištavanja mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara.

Srazmjerni dio troškova koje lice, kome je vodoprivrednom dozvolom odobreno priključenje na mjesni vodovod odnosno korištenje vode javnog bunara, treba da snosi u smislu stava 3. ovog člana, ne može biti veće od učešća svakog pojedinog investitora u izgradnji ili rekonstrukciji mjesnog vodovoda odnosno od učešća svakog pojedinog vlasnika mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara u troškovima održavanja i iskorištavanja tog objekta.

Ako lice kojem je vodoprivrednom dozvolom odobreno priključenje na mjesni vodovod odnosno korištenje vode iz javnog bunara ne zaključi ugovor sa vlasnicima mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara, o troškovima priključenja na mjesni vodovod odnosno korištenje vode iz javnog bunara, u smislu stava 3. ovog člana, spor rješava nadležni sud.

Član 89.

Stanovnici koji su mjesni vodovod odnosno javni bunar izgradili vlastitim sredstvima dužni su da trajno obezbjeđuju potrebna finansijska sredstva i druge uslove za održavanje i funkcionisanje tih objekata u skladu sa njihovom prirodom i namjenom, za uspostavljanje i održavanje zona sanitarne zaštite izvorišta vode za mjesne vodovode odnosno javne bunare i za vršenje minimalnog broja propisanih pregleda zdravstvene ispravnosti vode za piće iz tih objekata.

Obaveza iz stava 1. ovog člana prelazi na mjesnu zajednicu u slučaju kada su vlasnici mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara te objekte predali na upravljanje mjesnoj zajednici odnosno nadležnom komunalnom preduzeću za snabdijevanje stanovnika i privrede vodom za piće.

Član 90.

Ukoliko se ustanovi da stanovnici, vlasnici mjesnog vodovoda, odnosno javnog bunara ne izvršavaju obavezu iz člana 89.

stav 1. ovog Zakona, općinska uprava naredit će izvršavanje tih obaveza i odrediti rok za njihovo izvršenje odnosno postupanje u skladu sa uslovima i obavezama utvrđenim u vodoprivrednoj dozvoli izdatoj za taj objekat.

Ako se ustanovi da stanovnici odnosno vlasnici mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara nisu izvršili svoje obaveze ili ih nisu izvršili u roku u skladu sa rješenjem iz stava 1. ovog člana, općinska uprava izdat će vodoprivredni nalog.

Član 91.

Zaštita izvorišta mjesnih vodovoda vrši se uspostavljanjem i održavanjem zona sanitarne zaštite, čije se veličine i granice utvrđuju u skladu sa istraživanjima i ocjenjenim potrebama.

Za mjesne vodovode utvrđuju se zaštitne zone, i to:

- uža zaštitna zona,
- prva zaštitna zona,
- po potrebi i druga zaštitna zona.

Veličine i granice zaštitnih zona iz stava 1. ovog člana utvrđuju se vodoprivrednom saglasnošću, odnosno vodoprivrednom dozvolom.

Član 92.

Na zemljištu uže zaštitne zone mjesnog vodovoda mogu, uz primjenu propisanih zaštitnih mjera, postojati objekti i uređaji neophodni za rad mjesnog vodovoda, kao i unutrašnji putevi za pristup tim objektima.

Područje uže zaštitne zone mjesnog vodovoda mora biti ograđeno radi sprječavanja neovlaštenim licima pristupa toj zoni.

Zemljište na području uže zaštitne zone koje se ne nalazi pod objektima mora biti zasijano travom i rastinjem vezanog i plitkog korijenja, pri čemu je zabranjena upotreba vještačkog i prirodnog đubriva i hemijskih sredstava za zaštitu bilja.

Član 93.

Na području prve zaštitne zone zabranjeno je:

1. građenje objekata i izvođenje svih drugih radova, kao i korištenje zemljišta na način kojim se ugrožavaju njegove prirodne vrijednosti i režim površinskih i podzemnih voda;
 2. držanje stoke, pernate živine i kunića, kao i ispaša stoke;
 3. ispuštanje i prosipanje ulja, kiselina i drugih opasnih i štetnih materija;
 4. izgradnja kanala ili polaganje kanalizacionih vodova za odvođenje otpadnih voda, izuzev vodonepropusnih kanalizacionih radova;
 5. pranje motornih ili drugih vozila;
 6. deponovanje i istresanje otpadnih materija;
 7. kupanje u vodotoku i kampovanje;
 8. transport opasnih tečnosti i drugih tvari;
 9. građenje skladišta za smještaj nafte i njenih derivata i drugih materijala koji bi mogli uticati na režim vode;
- Na području prve zaštitne zone može se saditi ukrasno i šumsko drveće, vršiti uzgoj plantažnih voćaka i nasada za pčelarstvo i obrađivati poljoprivredno zemljište, ali bez upotrebe prirodnog i vještačkog đubriva i hemijskih sredstava za zaštitu bilja.

Član 94.

Na području druge zaštitne zone zabranjeno je izgrađivati objekte odnosno izvoditi radove i druge zabranjene radnje iz člana 93. ovog Zakona, izuzev kampovanja i kupanja u vodotocima i obrade poljoprivrednog zemljišta uz upotrebu dozvoljene (minimalne) koncentracije vještačkih đubriva.

Član 95.

Zabranjeno je neovlaštenim licima da vrše otvaranje i zatvaranje vodovodnih armatura, instalacija, hidranata i ostalih uređaja mjesnih vodovoda i javnih bunara, izuzev u slučajevima kada je to nužno u cilju sprječavanja šteta većih razmjera (pucanje cijevi, požara i slično).

Član 96.

Zabranjeno je na javnim bunarima i javnim česmama pranje rublja, kupanje, napajanje stoke, pranje motornih i drugih vozila, što bi moglo ugroziti zdravstvenu ispravnost vode za piće, odnosno oštećenje instalacija i uređaja javnih bunara i javnih česmi.

Član 97.

O održavanju javnih česmi u selima brinu se stanovnici seoskog naselja.

O održavanju javnih česmi van seoskih naselja brine se općina.

Član 98.

Općinska uprava dužna je da ustroji i trajno vodi evidenciju o mjesnim vodovodima i javnim bunarima i da blagovremeno registruje sve promjene od značaja za mjesne vodovode i javne bunare.

U evidenciji iz stava 1. ovog člana unose se naročito podaci o:

- nazivu mjesnog vodovoda, odnosno javnog bunara,
- mjesnoj zajednici,
- broju i datumu izdavanja vodoprivredne saglasnosti,
- broju i datumu izdavanja urbanističke saglasnosti,
- broju i datumu izdavanja odobrenja za građenje,
- broju i datumu izdavanja vodoprivredne dozvole,
- broju i datumu izdavanja upotrebne dozvole,
- broju i datumu izdavanja sanitarne saglasnosti,
- broju domaćinstava koja koriste mjesni vodovod, odnosno javni bunar,
- broju naknadno priključenih domaćinstava na mjesni vodovod.

Član 99.

Na grupne vodovode primjenjuju se odredbe člana 83. i od člana 85. do 98. ovog Zakona koje se odnose na mjesne vodovode.

XI. NADZOR NAD SPROVOĐENJEM OVOG ZAKONA

Član 100.

Ministarstvo vrši upravni nadzor nad sprovođenjem ovog Zakona, propisa donesenih na osnovu ovog Zakona i propisa za čije su donošenje po ovom Zakonu ovlašteni kantonalni organi.

Općinska uprava vrši upravni nadzor nad sprovođenjem ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu ovog Zakona koji su ovim Zakonom stavljani u nadležnost općine, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Poslove vodoprivredne inspekcije iz stava 1. i 2. ovog člana vrše kantonalni vodoprivredni inspektori.

Član 101.

Upravni nadzor nad sprovođenjem odredaba ovog Zakona koje se odnose na zdravstvenu ispravnost vode za piće iz grupnih vodovoda, mjesnih vodovoda, javnih bunara i javnih česmi vrši Ministarstvo zdravstva Kantona.

XII. KAZNE NE ODREDBE**Član 102.**

Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 20000 KM kaznit će se za privredni prijestup pravno lice ako vrši radove ili radnje zabranjene članom 30. stav 2. ovog Zakona.

Za privredni prijestup iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 400 do 4.000 KM.

Član 103.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice:

1. ako ne izgradi nepropusne septičke jame i ne obezbijedi njihovo čišćenje na način i u rokovima iz člana 58. stav 2.;

2. ako ne plaća naknadu za korištenje vještačkih akumulacija odnosno vještačkih retenzija ili je ne plaća u propisanim rokovima (član 67.);

3. ako ne izgradi nepropusnu septičku jamu i na istu ne priključi privredni objekat u roku propisanom u članu 111.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 300 do 1.000 KM.

Član 104.

Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 1.500 KM kazniće se za prekršaj građanin:

1. ako vrši radove ili radnje zabranjene članom 30. stav 2.;

2. ako gradi nove ili rekonstruiše postojeće objekte bez prethodno izdate vodoprivredne saglasnosti ili protivno izdatoj vodoprivrednoj saglasnosti (član 36.);

3. ako koristi vodu, ispušta otpadne vode ili koristi objekte iz člana 36. bez prethodno izdate vodoprivredne dozvole (član 37.);

4. ako ne izvršava vodoprivredni nalog (član 37.);

5. ako vadi materijal bez prethodno pribavljene vodoprivredne saglasnosti ili protivno izdatoj vodoprivrednoj saglasnosti (član 49.);

6. ako ne izgradi nepropusnu septičku jamu, na istu ne priključi objekat ili ne obezbijedi njeno čišćenje (član 58. stav 2.);

7. ako ometa provođenje voda sa jednog zemljišta na drugo u korist kojeg je ustanovljena služnost (član 76. i 77);

8. ako na štetu susjednog zemljišta mijenja pravac ili jačinu vode koja prirodno otiče (član 78.);

9. ako ne obezbjeđuje finansijska sredstva i druge uslove za održavanje i funkcionisanje mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara u skladu sa njihovom prirodom i namjenom, ili uspostavljanju i održavanju zona sanitarne zaštite za mjesni vodovod odnosno javni bunar ili za vršenje minimalnog broja propisanih pregleda zdravstvene ispravnosti vode za piće iz mjesnog vodovoda odnosno javnog bunara (član 89. stav 1.);

10. ako na zemljištu uže zaštitne zone mjesnog vodovoda gradi objekte i ugrađuje uređaje koji nisu neophodni ili koji ne služe za rad mjesnog vodovoda (član 92. stav 1.);

11. ako neovlašteno pristupi u područje uže zaštitne zone mjesnog vodovoda koja je ograda (član 92. stav 2.);

12. ako upotrebljava vještačko ili prirodno đubrivo i hemijska sredstva za zaštitu bilja protivno članu 92. stav 3.;

13. ako vrši zabranjenu radnju iz člana 93. stav 1.;

14. ako upotrebljava prirodno ili vještačko đubrivo, odnosno hemijska sredstva za zaštitu bilja protivno zabrani iz člana 93. stav 2.;

15. ako na području druge zaštitne zone upotrebljava hemijska sredstva za zaštitu bilja protivno zabrani iz člana 94.;

16. ako vrši zabranjenu radnju iz člana 95.;

17. ako vrši zabranjenu radnju iz člana 96.;

18. ako ne podnese zahtjev za izdavanje nove vodoprivredne dozvole u roku propisanom u članu 108. stav 2.;

19. ako ne podnese zahtjev za izdavanje vodoprivredne dozvole u roku propisanom u članu 109. stav 1.;

20. ako ne izgradi nepropusnu septičku jamu i na istu ne priključi stambeni ili privredni objekat u roku iz člana 111.

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Član 105.**

Vodoprivredna osnova rijeka Spreče i Tinje, kao i sliva akumulacije Modrac, donijet će se najkasnije u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 106.

Srednjoročni plan razvoja vodoprivrede Kantona za narednih pet godina donijet će se u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 107.

Propisi iz člana 30. stav 4. i članova 60., 68. i 73. ovog Zakona donijet će se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 108.

Vlasnici postojećih grupnih vodovoda, mjesnih vodovoda odnosno javnih bunara dužni su da za iste u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona, pribave vodoprivrednu dozvolu.

Član 109.

Općinska uprava dužna je najkasnije u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona da ustroji evidenciju o grupnim vodovodima, mjesnim vodovodima i javnim bunarima (član 98.).

Član 110.

Pravna lica i građani, vlasnici stambenih i privrednih objekata, kao i vikend kuća, koje su podignute van naseljenih mjesta prije stupanja na snagu ovog Zakona dužni su da izgrade nepropusne septičke jame i na iste priključe stambene i privredne objekte odnosno vikend kuće u roku od 3 godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 111.

Odluke općinskog vijeća u skladu sa odredbama ovog Zakona donijet će se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 112.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
Skupština

Broj: 01-011-169-18/99
Tuzla, 29. 10. 1999. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,

Dr. Izet Žigić, v.r.